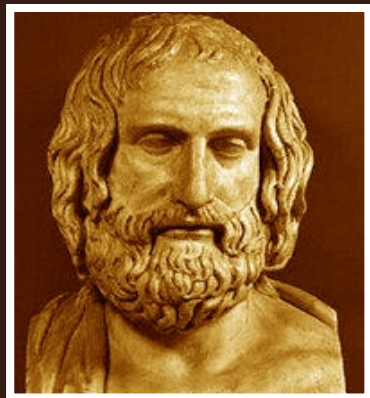

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Χ Λ

Αναξαγόρας (496 - 428 π.Χ)

Ο Νούς

Ο φιλόσοφος Αναξαγόρας τον 5^ο αιώνα π.Χ., πιστεύει κι αυτός, όπως ο Εμπεδοκλής, ότι τίποτε δεν γίνεται από το Μηδέν και τίποτε δεν καταλήγει στο Μηδέν.

Το Ον είναι χωρίς Αρχή, χωρίς Τέλος και Αναλλοίωτο.

Η ζωή και ο θάνατος, δεν είναι τίποτ'άλλο, παρά η συνένωση και ο διαχωρισμός των στοιχείων της ύλης, τα οποία στις βάσεις τους είναι άφθαρτα.

Ο Αναξαγόρας πιστεύει, αντίθετα από τον Εμπεδοκλή, ότι τα στοιχεία της ύλης δεν είναι τέσσερα, αλλά πολλά, άπειρα. Και δεν είναι μόνον άπειρα στον αριθμό, αλλά και στον μερισμό του.

Ο Αναξαγόρας εξηγεί ότι, όσο κι αν τεμαχίσουμε την ύλη, αποκλείεται να φθάσουμε στο ουδέν. Το ίδιο ισχυρίζεται και για τον όγκο του Σύμπαντος, τον οποίο θεωρεί Άπειρο.

Το μικρό και το μεγάλο, το άνω και το κάτω, το μεριστό και το αμέριστο, για τον Αναξαγόρα είναι έννοιες σχετικές, που η μία συμπεριλαμβάνει την άλλη.

Η κίνηση που εκφράζεται μέσα στη συνολική εκδήλωση της φύσης και του κόσμου, απασχολεί σοβαρά τον μεγάλο σοφό και βρίσκεται αντιμέτωπος με το μεγάλο πρόβλημα : «Από που έρχεται η Κίνηση πάνω στην ύλη». Με το φωτεινό νου του αναζητά την αιτία της κίνησης, μέσα στην απόλυτη Τάξη που διέπει την οργάνωση της φύσης και του κόσμου.

Περικλής και Αναξαγόρας